राम खवाच।

क्लचवर्जनं काम सर्वेषाच ज्युश्वितम्॥

सीतां गृष्टीला लं गच्छ छायाचंव तु तिष्ठतु ।

प् वार्डिभवम् ६ दोली ७ चिक्रुटलवर्णम् -। अस्य गुणाः। पाकेनात्र्यात्वम्। अविदाधि-त्वम्। भेदनत्वम्। ख्रिष्वतम्। श्रूतनाश्चित्वम्। वालपित्तललम् । इति राजनिर्धेग्टः ॥

द्रोहः, पुं, (द्रह्+भावे धन्।) व्यनिरुचिन्तनम्। तत्पर्यायः। व्यपिक्रया २। इति हमचन्द्र: ।६।१५१ ॥ यथा, कूक्मपुरावी । "देवदां चाद्गुरोंद्रों च: कोटिकोटिगुयाधिक: ॥"

(इह्यावधः । यथा, सनी । ७ । ४८ । "पैत्रवं साइसं दोह ईशस्यार्थेट्रयणम्। वागद्यहञ्चापि पारुखं कोधजोश्पि गर्योश्टकः॥" "दोच्यक्त्रावधः।" इति तहीकायां कुल्कभट्टः॥) दोष्टचिन्तनं, स्ती, (दोष्टख चिन्तनम्।) परा-

निष्टचिन्ता। तत्पर्यायः। वापादः २। इता-मर: 1314181 द्रोचाटः, पुं, (दोचाय खटतीति। खट + खच्।)

गाथाप्रभेदः। स्मानुध्यकः। वैदानव्रतिकः। इति मेहिनी। टे, 8६॥

दोही, [न] पुं, (दोहो।स्वस्थित इति:। यहा, इत्यतीति चिनि:।) दोच्वः। परानिष्-चिन्तकः। यथा,--

"मिनदोष्टी छतम्ब ये च विश्वायवातकाः। ते गरा नरके यान्ति यावचन्द्रदिवाकरी॥" इति ससेमिरोपाख्यानम्॥

(यथा च, कथासरित्सागरे। ५। ६३॥ "तच्छ्वाचिनायदाचा नूनं द्रोष्टी स एव मे ॥") द्रीणायनः, पुं, (द्रीवास्यापत्यम्। द्रीया + फन्।)

अश्वर्यामा । इति चिकाख्डप्रेषः ॥ दीखि:, पुं, (दोखखाप्यम्। दोख+इन्।)

बाचत्यामा। इति ग्रव्हरत्नावली। (यथा, महाभारते : १। ५६। ७१।

"बाव्य तु महावाहुर्यतो दौणिसतो ह्यान्॥" खयं हि एकोनिनिंग्रहापरयुगस्य बास: । यथा, देवीभागवते । १ । ३ । २३ ।

दौष्टिकः, चि, (द्रोणस द्रोगपरिमितनीजस वाप: इति । दोशा + "तस्य वाप:।" ५।१। ४५। इति उक्।) द्रीयपरिमितवीजवपनयोग्य-श्चेत्रम्। इत्यमरः ।२।६।१०॥ (द्रोबीन क्रीतः। निष्कादिलात् उक् । होसकीतः । होसं दोस-एरिसितइयं पचतीति। शेख+"संभवसवः चरति पचिति।" ५।१।५२। इति डण्। दोगपाचकः। इति चिह्वान्तकीसुदी ॥)

द्रीपरी, खी, (दुपरस्यापतां ख्री। दुपर + अण्। हीप्।) द्रपदराजकन्या। तत्पर्यायः। पाचाली २ क्रमा ३ सेरिन्धी ४ नित्ययीवना ५ वेरिचा ह याज्ञसेनी । इति हैमचन्द्र: । ३ । ३ ०४ ॥ अखाः पध्यामिकारणं यथा,—

विद्विवाच । "ऋगु राम! महाभाग! सीतासंगीपनं कुर । सप्ताचाभ्यनारे चैव रावणी दुरराच्यः।

दुर्विवायं: प्रात्तनेन जानकी च दिखति ॥

श्रीतां ग्रहीला प्रययो रदन्तीच हुताग्रन:। सीताया: सहग्री छाया तस्त्री श्रीरामसलिधी ॥ सा च हाया हता पूर्व रावगेन वलीयसा। चसुद्धार तां रामो निष्चत्व तं सवान्यवम् ॥ वद्दी परीचाकाचे च क्वाया वद्दी विवेश ह। अधिक्हायाच संरच्य ददौ रामाय जानकीम्। सा च क्या तपस्त्र नारायणसरीवरे। तपश्चकार दिवाच ग्रातवर्षेच मुलिनः ॥ वरं व्याख्य भद्रे। तस्वाच श्रङ्करच ताम्। उवाच सा भिवं बया भर्त्तुं:खेन दु:खिता । पतिन्देचि पच्छा या वरं वब्रे चिलोचनम्।

सर्वसम्यत्प्रदक्तरक्तस्ये प्रव्यो वरं ददी ॥

महादेव उवाच। साध्य । तं पचघा वृष्टि पतिन्देशीत याकुला। पचेन्त्राच हरेरं भा भविष्यन्ति प्रियास्तव ॥ ते च सर्वे च पद्येन्द्राखाधुना पद्य पावडवा:। सा च काया दीपरी च यज्ञकुष्डससुझवा ॥ क्षते युगे देरवती चेतायां जनकात्मजा। हापेरे द्रीपदी क्यां तेन क्रमा जिचायगी। वैद्यावी क्रमाभक्ता च तेन क्रमा प्रकीर्त्तता। खर्गनद्यीमेंचेन्द्राणां सा च पश्चाद्वविष्यति ॥ राजा दरी फाल्गुनाय कन्यायाश्व खयंवरे। पप्रच्छ मातरं वीरो वस्तु प्राप्तं मयाधुना ॥ तस्वाच खयं माता ग्रहाण खालभिः सह। भूक्भीवरिया पूर्वाचा परच मातुराज्ञया ॥ द्रीपद्याः खामिनस्तेन हेतुना पच्चपाळवाः। चतुर्दभागामिन्द्रायां पश्चन्द्राः पश्चपाकवाः ॥" इति बद्धविवर्ते श्रीक्षण जन्मखर्क ११५

चथाय: ॥ इन्दं क्वी, (इन्द्वं प्रवीदरादिलात् वस्य जीप: 1) सिथ्नम्। इति शब्दरतावली ॥ "स्कोनचिं शत् संप्राप्ते दौषार्यांची भविष्यति ॥") दन्दं, स्ती, (ही ही सहाभियत्ती। "इन्दं रहस-मर्थादावचन-युतृक्रमण-यज्ञपाचप्रयोगाभि-वित्तिष्ठ।" = ११।१५। इति हिम्बद्ख हिवे-चनं पूर्वपदखाम्भावी । त्वचीत्ररपदख नपुंध-कलक निपालत।) रहस्यम्। कलहः। (यथा, हितीपतेशे । ३ । ३२ । "भ्रतं स्यात विषदेदिति भाच्य जच्यम्। विना हेतुमपि हृन्दमेतन्द्रखंख लच्च थम् ॥") मिथुनम्। (यथा, रघु: ।१।४०। "परसारा चिसा दश्यमदूरी न् भितवस्य सु। स्मादन्दे मु पश्चन्ती खन्दनाबह्वदृष्टिष्ठ ॥") युग्नम्। इति सेहिनी। वे, १०॥ (यथा, सन्धा-भारते। १। १३०। १५। "हन्द्रयुह्नच पार्धेन कर्त्तामच्हाच्यचं प्रभी! ॥" भ्रीतीयादि। यथा, मार्घ। १। ६१। "सर्वन्तिनर्वितकरे निवसनुपति

न इन्द्रदु:खिमच किचिदिकचनीरिष ॥") दुर्गम्। (अच पुरामपि।) अप हन्द्रयुक्तिः।

"राज्ञी वर्लं न हि बलं हुन्द्रमेव नर्लं बलम्। च्याच्यावलवान् राजा स्थिरी हन्दवलाह्नवेत्॥"

"एकः ग्रतं योधयति प्राकारस्थो धंतुर्धरः। भ्रतं दश्च इसाणि तसादृद्रभे विभ्रिष्यते ॥ चक्रचिमं क्रविमच तत् पुनिहेविधं भवेत्। यद्वसचितं हन्द्रं गिर्निद्यादिसंत्रितम्। चक्तिममिदं जीयं दुर्लेङ्ग्यमरिभूस्चाम् ॥ धाकारपरिखारस्यसंत्रयं यद्भवेदिए। क्रांचमं नाम विज्ञेयं लक्षालक्षाना वैरिकाम् ॥" तवासविमहन्दयुक्तियेथा,— "च्यत्यचित्तीर्थाभिरा दुरारोष्टः सकाननः। सजलाश्यसमारभोच्यदयसमाश्रयः॥ सुखनि:सर्यो हुन्दः पर्वताखो महीसुनाम्। नद्यो गभीरविस्तीर्माञ्चतुर्दिञ्च व्यवस्थिता: ॥ तन्मध्ये भूप्रदेशो यो नही हुन्दः स उच्यते। यदन्यचिरकालीनं दुलं द्वाविषिनादिकम् ॥ तष्मधारचिता भूमिदंग्द्रवेगोपतिष्ठते। वनहुन्द्रसिति खातं यथापूर्वे महत्तरम् ॥" *॥ ल्विमहन्दयुक्तियेथा,— "यस्तिन् राच्ये गिरिनास्ति नदी वा गङ्नी-

तस्य मध्य महीपातः क्षत्रिमं हन्द्रमारमेत्॥ गर्नेरलच्चा विस्तीर्या गम्भीराः पूर्णवारयः। इन्डलेन समादिष्टाः परिखा बच्चयादमः ॥ विशालशालं सुघनं वच्चकाटिकिसङ्कटम्। हुन्दलेन समादिष्टं विस्तीर्थं विषमं बलम् ॥ खधीरधीवध्यमानीरिप कन्टरीर ल्प जलं सदन्। दन्दलेन समुह्दिः स दुलेखो हि भूभुनाम् ॥ सर्वतः परिखां कला निवन्धीपरि कन्दरम्। तष्जवप्रतदेश्वात् जलहुन्द्रं तदुच्यते ॥ य्वासभावे निक्कस भूपदेशस्य वन्धनात। वर्षासु अवते वारि जलहुन्दं ततो भवेत्॥ यतयोरिय संमिश्रात् संमिश्रं हुन्द्रमाचरेत्। च्यात्रित क्राचिमं इन्हं बलवहेरिको दिश्रि ॥ व्यत्यव कविमं इन्दं कत्वा नरपतिवसत्। रथपतियदा वैरी स्थलहन्दं तदाच्रेत्॥ ग्रजाश्वनाथस्त्रेशी जलहुन् तहाचरेत्। गिरिहन्द न्यः सेवेत् यस्य स्थाहिविधो रिषुः ॥ सर्वे। हि त्रिविधी युद्धः समासादुपदिच्यते। प्रतिराजस्य राज्याको प्रकटे गुप्त रव च । राज्यान्ते सैनिकान् रचेत् प्रकटे निवसेत् खयम्। गुप्ते कीकोषसमारं संरचेदिति निस्य: ।"

खय सामान्यतो गुणा:। तथा हि। नीतिशास्त्रम्। "सप्रदेशापसर्गं हन्द्रसत्तमसुच्यते। खन्यच वन्दिशाचेव न ताहम्बद्धसाययेत्॥ धतुर्दन्दं महीहन्दं शिरिहन्दं तथेव च। मनुष्यहन्दर्भसर्गे वरहन्द्रच तानि वट्॥" "न इन्हं इन्हमिया ह्यों हुइन्हं प्रकीर्तितम्। योड्र भूमां हि यत् इन्हें स्तकायसमं हि तत्।"